

Det kan gjerne være, at min Tvivl i saa Henseende let kan hæves. De øvrige Bestemmelser derimod i § 18, der foreskrive bestemte Ting, som et Skib skal have med, og som synes nedskrevne med alt tilbørligt Hensyn, ville vist ikke møde Vanskelighed; jeg finder det naturligt at foreskrive flige Regler og sætte Straffebestemmelser for at tilfidesætte dem. Lidt vanskelige bliver det med § 20, som foreskriver Bestemmelser om Kornladning, § 21 om Dæklast og § 22 om Dæklast om Vinteren. Jeg frygter noget for, at man der er gaaet for vidt, men jeg skal, som sagt dog ikke her gaa nærmere ind derpaa. § 23, som indeholder Forbud mod brandfarlige Stoffer, er ligeledes ret naturlig. Jeg maa maasse endnu nævne, at det forekommer mig, at § 10, som ligeledes hører til samme Klasse af Bestemmelser, og som foreskriver, at Skibe, der støde paa Grund, altid skulle besigtiges i Bunden, naar de komme til et Sted, hvor det kan ske, er videregaaende end nødvendigt, idet der er mange Tilfælde, hvor et Skib støder paa Bunden, uden at det har nogen Betydning. Dette er dog, som sagt, underordnede Ting, som man vistnok let kan blive enig om, naar man først er enig om, hvorledes man principielt stiller sig til Lovforslaget. Jeg har tilladt mig at fremhæve særlig den Frygt, jeg har for Forslaget; men kan det lykkes at faae fjernet denne Frygt — som jeg tror, deles af Andre — vil det naturligvis ellers være en Glæde for os Alle, at der bliver truffet Bestemmelser, som kunne bidrage til at firkke Sømanden i hans farefulde og besværlige Qværv.

Jessen: Ja, derom ville vi vistnok Alle være enige, at det er vor Pligt at gjøre, hvad vi formaa, for at den Ros og Tillid, vort deilige gamle Flag, hvad enten det har vaiet fra Orlogsskibe eller fra Handelskibe, har vundet baade i Indlandet og Udlandet, kan bevares. Vore Ders og Kysters Befolknings naturlige Anlæg og Lyst til at ferdes paa Egen og vore gode Skibe, hvortil vore egne Skove levere et godt Materiale, og Lovgivningens Omfarg for, at Befalingsmændene have den fornødne Esfarenhed og Uddannelse, og Sikkerheden for Mandskabets Forpleining, og flere saadanne nyttige Bestemmelser, som Lovgivningen har truffet, har Alt medført, at vore Skibe, ikke mindst paa de oversjiske Pladser, have et Fortrin hos Afladere og Befragtere, et Fortrin, som vi Alle maa stræbe hen til at søge et faae vedligeholdt i Fremtiden. Der har jo ogsaa fra

de forskellige Ministeriers Side, mellem hvilke Omfargen for de maritime Anliggender maasse mere end ønskeligt er splittet, være draget Omfarg for, at der Nar for Nar er fremkommet Love, som sørgede for at firkke Skibsfarten, at firkke Mandskabet og i det Hele taget holde vor Handelsflaade i det gode Ny, den har erhvervet sig. Det er som et vigtigt Bidrag til at løse denne Opgave, at jeg betragter det af den høitærede Indenrigsminister nu fremlagte Lovforslag. Jeg paafsjøner af den Grund, at dette Lovforslag er fremkommet, og jeg ønsker kun at give et Udtryk for de enkelte Betæneligheder, jeg har derimod. Der har visselig for den høitagede Minister været megen Anledning til at have sin Opmærksomhed henvendt paa denne vigtige Sag. Jeg sigter ikke derved nærmest til den Bevægelse, der har fundet Sted i England, og den Lovgivning, som der er fremkommen, fordi de engelske Forhold baade ved det store Omfang, som Skibsfarten der har, og ogsaa ved Fartens egen Beskaffenhed ere saa vidt forskellige fra vore, at nogen Analogi fra, hvad der er passende at gjøre i England, til hvad der kan være stemmende med vore Forhold, ikke kan være tilstede; men jeg sigter navnlig til, at der under Skibsfartsforholdenes nuværende Udvikling, under den Konkurrence, som finder Sted mellem Skibe som Transportmiddel og Jernbaner og atter mellem Seilskibe og Dampskibe, er en Fristelse ogsaa i vort Land, ligesom det andre Steder har været Tilfældet, til at hengive sig til saadanne Skibsbygnings- og Fragtflutningsvinderier som dem, hvorom man læser andetsteds fra, og en Fare for, at Skibsindustrien ogsaa her efterhaanden kan tage til Valsprog det Samme, som man har i Lydskland: „Slet, men billigt“, saa at der med Hensyn til den hele Udrustning, Bemanning, Belastning o. s. v. vel kan være Anledning til at træffe Foranstaltninger derimod. Dersom noget Sligt fandt Sted, skulde Ingen være villigere end jeg til at træffe meget strænge, i den private Raadighed over Skibene meget indgribende Bestemmelser som dem, der findes i denne Lov, idet jeg finder, at det vilde være i fuldkommen god Konsekvens med de Principer, som længe have hersket i Lovgivningen, hvor vi jo med Hensyn til andre Byggningsforetagender, med Hensyn til mange andre Forhold have indført en skarp Kontrol og have bestemt Regler, som i i Almenvellets Interesse have indskrænket den private Eiendomsraadighed. Men medens jeg med stor Interesse har læst den af høitansete